

ЗАКОН

о једнократном порезу на екстра доходак и екстра имовину стечене искоришћавањем посебних погодности

„Службени гласник РС”, бр. 36 од 22. јуна 2001, 18 од 12. априла 2002 - СУС, 72 од 28. септембра 2011 - УС

Основне одредбе

Члан 1.

Овим законом се уводи једнократни порез на екстра доходак и екстра имовину, стечене искоришћавањем посебних погодности (у даљем тексту: једнократни порез), као ванредни приход буџета Републике.

Предмет опорезивања

Члан 2.

Једнократним порезом опорезују се екстра доходак и екстра имовина, стечени у периоду од 1. јануара 1989. године * искоришћавањем посебних погодности, утврђених овим законом, на основу којих је једном физичком или правном лицу дата могућност остваривања дохотка, односно стицања имовине под условима који нису били доступни свим лицима.

Дохотком се, у смислу овог закона, сматра збир свих прихода, по одбитку трошкова, на начин утврђен овим законом, остварен од стране физичког или правног лица.

Имовином се, у смислу овог закона, сматра укупност имовинских (апсолутних и релативних) права физичког или правног лица, изражена у новцу.

Екстра дохотком, односно екстра имовином се, у смислу овог закона, сматрају доходак, односно имовина, стечени у периоду из става 1. овог члана, искоришћавањем посебних погодности, утврђених овим законом.

*Службени гласник РС, број 72/2011 (Одлука УС)

Трансакције из којих настаје предмет опорезивања

Члан 3.

Под искоришћавањем посебних погодности из члана 2. овог закона сматра се нарочито:

- 1) коришћење средстава примарне и сиве емисије новца у финансијским трансакцијама;
- 2) куповина девиза по званичном курсу Народне банке Југославије у ситуацији када је тржишни курс био виши;
- 3) изношење девиза по основу авансног плаћања увоза који касније није реализован, односно по основу фактурисаних, а неизвршених услуга;
- 4) увоз и дистрибуција акцизних производа без плаћања царина, других увозних дажбина, акциза, других пореза на потрошњу и пореза на промет;
- 5) увоз и извоз производа на режиму контингента или квоте, остварен коришћењем посебних погодности за добијање контингента, односно квоте;
- 6) коришћење средстава правног лица на која нису плаћене прописане јавне дажбине (коришћење средстава непредатог пазара, других средстава од наплаћених потраживања која нису приказана као приход и др.);
- 7) снабдевање робних резерви и куповина из робних резерви под привилегованим условима (без јавне лицитације, односно непосредном погодбом);
- 8) располагање буџетским средствима, средствима организација обавезног социјалног осигурања, средствима јавних фондова и средствима јавних предузећа и јавних установа супротно прописима, односно утврђеној намени;
- 9) коришћење средстава из тачке 8), депонованих по камати нижој од камате која би се у тренутку депоновања могла постићи на тржишту, за пласман по вишој каматној стопи;
- 10) ненаменско коришћење средстава додељених по основу дневница солидарности, средстава остварених од посебне таксе на пословне трансакције, доприноса солидарности на пословне трансакције за отклањање последица земљотреса у Колубарском округу и других јавних прихода са сличном наменом;
- 11) злоупотребе у приватизацији предузећа од стране директора и чланова органа управљања или чланова њихових породица;

12) откуп стана (станова) укупне површине веће од 90 метара квадратних од стране изабраног, постављеног или именованог функционера, функционера политичке странке, директора или члана органа управљања правног лица у државној, друштвеној или мешовитој својини са претежним учешћем друштвеног капитала, осим ако одговарајућим општим актом није било предвиђено право на стан веће површине, у којем се случају као припадајућа узима тако предвиђена површина;

13) коришћење кредита за куповину, односно за откуп стана (станова) из тачке 12) овог става;

14) изградња репрезентативног стамбеног, односно пословног објекта, чија је укупна површина већа од прописане и дозвољене;

15) коришћење кредита за стицање пословног простора или других непокретности, односно опреме, под условима повољнијим за дужника од тржишних;

16) пословање јавним средствима или средствима друштвених, мешовитих, односно државних предузећа, или њихово коришћење, од стране физичког или правног лица, по основу трансферисања тих средстава у иностранство на рачун тога лица или на рачун другог физичког или правног лица;

17) коришћење средстава депонованих од стране грађана у пирамидалним банкама и штедионицама као позајмица;

18) *престала је да важи (види Одлуку СУС – 18/2002-43);*

19) коришћење средстава по основу Зајма за привредни развој Србије;

20) куповина градског грађевинског или пољопривредног земљишта које је било у друштвеној својини од стране изабраног, постављеног или именованог лица, односно функционера локалне самоуправе, те чланова његове породице, када је на лицитацији учествовало само једно лице.

Сивом емисијом у смислу става 1. тачка 1) овог закона сматра се емитовање новца без покрића ван Народне банке Југославије (од стране народних банака република и аутономних покрајина, Службе друштвеног књиговодства, односно Службе за платни промет, Трезора Федерације и др.).

Репрезентативним стамбеним, односно пословним објектом сматра се објекат чија је тржишна вредност већа од 500.000 ДЕМ.

Постојање посебних погодности, односно њихово искоришћавање утврђује се према чињеничном стању у моменту догађаја који се квалификује као посебна погодност.

Податке о дневном тржишном курсу девиза објављује Народна банка Југославије.

Порески обвезник

Члан 4.

Обвезник једнократног пореза је физичко или правно лице које је у периоду и на начин из члана 2. овог закона остварило екстра доходак или стекло екстра имовину.

Други порески дужници

Члан 5.

Једнократни порез, као солидарни јемац, дугује физичко или правно лице на које је порески обвезник бестеретним правним послом пренео ствари или права из своје имовине, стечене, односно увећане на начин из члана 2. овог закона, у периоду од 1. јануара 1989. године до дана окончања поступка одређивања пореске обавезе или другог поступка у коме су утврђене чињенице везане за стицање екстра дохотка и екстра имовине од значаја за примену овог закона.

Уколико је до преноса из става 1. овог члана дошло теретним правним послом, којим је битно нарушена једнакост узајамних давања, посао ће се сматрати бестеретним.

Једнократни порез, као солидарни јемац, дугује и директор, односно члан управног одбора правног лица из члана 4. овог закона у државној, друштвеној или мешовитој својини са претежним учешћем друштвеног капитала.

Једнократни порез, као солидарни јемац, дугује и физичко или правно лице у чију су корист обављане опорезиве трансакције из члана 3. овог закона, а које у односу на пореског обвезника има статус повезаног лица.

Повезаним лицем се, у смислу овог закона, сматра лице које је као такво одређено у закону којим се уређује порез на доходак грађана, односно порез на добит предузећа.

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Став 3. је престао да важи у делу који се односи на члана управног одбора правног лица (види Одлуку СУС – 18/2002-43).

Члан породице, односно домаћинства као порески дужник

Члан 6.

Обвезник једнократног пореза је и сродник, односно члан породице и домаћинства коме је лице које је, искористивши посебне погодности из члана 2. овог закона, омогућило да стекне приходе, односно имовину под условима који нису били доступни свим грађанима.

Једнократни порез, као солидарни јемац дугују физичка лица из става 1. овог члана.

Члановима породице пореског обвезника, у смислу овог закона, сматрају се:

- 1) деца, односно усвојеници и чланови њихових породица;
- 2) родитељи, односно усвојиоци;
- 3) браћа и сестре и чланови њихових породица;
- 4) брачни друг;
- 5) разведени супружник;
- 6) сродници по тазбини до другог степена сродства, укључујући и сроднике по тазбини преко разведеног супружника.

Одговорност оснивача правног лица

Члан 7.

За правно лице које је остварило екстра доходак, односно стекло екстра имовину, користећи посебне погодности из члана 3. овог закона, а престало је да постоји услед стечаја или ликвидације, порески дужник за једнократни порез је физичко или правно лице – оснивач правног лица које је престало да постоји.

Ако је против правног лица покренут стечајни, односно ликвидациони поступак, а једнократни порез се не може у целости наплатити из стечајне, односно ликвидационе масе, порески дужник је физичко или правно лице – оснивач правног лица које престаје да постоји.

Када је порески обвезник правно лице, његов оснивач је супсидијерни јемац.

Пореска основица

Члан 8.

Основицу једнократног пореза чини:

- 1) разлика између реалне вредности кредита добијеног из примарне, односно сиве емисије и реалне вредности враћеног кредита;
- 2) за девизе купљене код Народне банке Југославије, односно пословне банке – разлика између динарске противвредности девиза обрачунате по тржишном курсу и динарске противвредности тих девиза обрачунате по званичном курсу на дан куповине;
- 3) вредност нереализованог увоза по основу извршеног авансног плаћања, односно вредност фактурисаних, а неизвршених услуга;

- 4) вредност неплаћених јавних дажбина укапиталисана по каматној стопи једнакој есконтној стопи Народне банке Југославије, увећаној за 30% применом конформне методе;
- 5) вредност увоза, односно извоза према царинским прописима;
- 6) вредност наплаћеног, а непредатог пазара и других наплаћених, а неопорезованих средстава од купаца, по умањењу трошкова насталих за остварење прихода;
- 7) разлика између цене по којој су робне резерве набавиле робу од обвезника и тржишне цене те робе, односно разлика између тржишне цене по којој би се роба из робних резерви могла продати и цене по којој је продата обвезнику;
- 8) нето приход исказан у новцу, покретним стварима или непокретностима, који је остварен располагањем буџетским средствима, средствима организација обавезног социјалног осигурања, средствима јавних фондова и средствима јавних предузећа и јавних установа супротно прописима, односно утврђеној намени;
- 9) разлика између камате по којој су средства из тачке 8) пласирана и камате по којој су депонована;
- 10) износ средстава увећан применом стопе затезне камате;
- 11) номинална вредност приватизацијом стечених акција (удела), односно – у случају отуђења – тржишна вредност таквих акција (удела);
- 12) тржишна вредност површине стана изнад припадајуће површине из члана 3. став 1. тачка 12) овог закона;
- 13) тржишна вредност површине стана изнад припадајуће површине из члана 3. став 1. тачка 13) овог закона;
- 14) тржишна вредност вишка изграђене површине репрезентативног стамбеног, односно пословног објекта изнад прописане, односно дозвољене површине;
- 15) износ кредита увећан применом стопе затезне камате и умањен за износ враћене главнице и плаћене камате;
- 16) девизни износ трансферисаних средстава, увећан за затезну камату једнаку LIBOR + 2% применом конформне методе;
- 17) девизни износ средстава узетих на коришћење, увећан за затезну камату једнаку LIBOR + 2% применом конформне методе;
- 18) вредност средстава која су била предмет привилеговане исплате;
- 19) разлика између реалне вредности на зајам добијених средстава и реалне вредности враћених средстава;
- 20) разлика између плаћеног износа и реалне тржишне вредности.

Пореска основица исказује се у ДЕМ, а министар финансија и економије прописује ближе услове и начин исказивања девизних износа у динарску противвредност и обратно.

Реалном вредношћу кредита, односно на зајам добијених средстава из става 1. овог члана сматра се вредност исказана у ДЕМ према тржишном курсу на дан када је кредит, односно зајам добијен, а реалном вредношћу враћеног кредита, односно зајма вредност исказана у ДЕМ према тржишном курсу на дан када је кредит, односно зајам враћен.

Тржишну вредност, односно вредност увоза из става 1. овог члана утврђује надлежни порески орган.

Члан 9.

У случају када је један порески дужник остварио екстра доходак, односно екстра имовину, по више различитих основа из члана 3. овог закона, пореска основица из овог закона се утврђује за сваки основ посебно.

Укупна пореска основица у смислу овог закона представља збир појединачно утврђених основица по свим основама.

Пореске стопе

Члан 10.

Стопе једнократног пореза су прогресивне и износе:

На пореску основицу	Плаћа се на име пореза
до 100.000 ДЕМ	30%
од 100.000 ДЕМ до 200.000 ДЕМ	30.000 ДЕМ + 33% на износ преко 100.000 ДЕМ
од 200.000 ДЕМ до 400.000 ДЕМ	63.000 ДЕМ + 36% на износ преко 200.000 ДЕМ
од 400.000 ДЕМ до 600.000 ДЕМ	135.000 ДЕМ + 39% на износ преко 400.000 ДЕМ
од 600.000 ДЕМ до 800.000 ДЕМ	213.000 ДЕМ + 42% на износ преко 600.000 ДЕМ
од 800.000 ДЕМ до 1.000.000 ДЕМ	297.000 ДЕМ + 45% на износ преко 800.000 ДЕМ
од 1.000.000 ДЕМ до 1.200.000 ДЕМ	387.000 ДЕМ + 48% на износ преко 1.000.000 ДЕМ

од 1.200.000 ДЕМ до 1.400.000 ДЕМ	483.000 ДЕМ + 51% на износ преко 1.200.000 ДЕМ
од 1.400.000 ДЕМ до 1.600.000 ДЕМ	585.000 ДЕМ + 54% на износ преко 1.400.000 ДЕМ
од 1.600.000 ДЕМ до 1.800.000 ДЕМ	693.000 ДЕМ + 57% на износ преко 1.600.000 ДЕМ
од 1.800.000 ДЕМ до 2.000.000 ДЕМ	807.000 ДЕМ + 60% на износ преко 1.800.000 ДЕМ
од 2.000.000 ДЕМ до 3.000.000 ДЕМ	927.000 ДЕМ + 63% на износ преко 2.000.000 ДЕМ
од 3.000.000 ДЕМ до 4.000.000 ДЕМ	1.557.000 ДЕМ + 66% на износ преко 3.000.000 ДЕМ
од 4.000.000 ДЕМ до 5.000.000 ДЕМ	2.217.000 ДЕМ + 69% на износ преко 4.000.000 ДЕМ
од 5.000.000 ДЕМ до 6.000.000 ДЕМ	2.907.000 ДЕМ + 72% на износ преко 5.000.000 ДЕМ
од 6.000.000 ДЕМ до 7.000.000 ДЕМ	3.627.000 ДЕМ + 75% на износ преко 6.000.000 ДЕМ
од 7.000.000 ДЕМ до 8.000.000 ДЕМ	4.377.000 ДЕМ + 78% на износ преко 7.000.000 ДЕМ
од 8.000.000 ДЕМ до 9.000.000 ДЕМ	5.157.000 ДЕМ + 81% на износ преко 8.000.000 ДЕМ
од 9.000.000 ДЕМ до 10.000.000 ДЕМ	5.967.000 ДЕМ + 85% на износ преко 9.000.000 ДЕМ
преко 10.000.000 ДЕМ	6.817.000 ДЕМ + 90% на износ преко 10.000.000 ДЕМ

Изузетно од одредаба става 1. овог члана, на основице из члана 8. став 1. тач. 12) и 13) примењује се стопа од 90%.

Подношење пореске пријаве

Члан 11.

Престао је да важи (види [Одлуку СУС - 18/2002-43](#)).

Други начини отпочињања поступка утврђивања пореза

Члан 12.

Поступак утврђивања и наплате једнократног пореза почиње и достављањем извештаја Комисије Владе Републике Србије за испитивање злоупотреба у области привреде и финансијског пословања надлежном пореском органу.

Органи унутрашњих послова, Царина и други државни органи, који у оквиру своје надлежности, дођу до сазнања о чињеницама које указују на постојање предмета опорезивања из члана 2. овог закона, дужни су да у року од осам дана од дана сазнања доставе извештај о овим чињеницама надлежном пореском органу.

Поступак утврђивања и наплате једнократног пореза покреће по службеној дужности надлежни порески орган, ако се у поступку контроле утврди постојање предмета опорезивања из члана 2. овог закона.

Надлежни порески орган доноси решење о покретању поступка утврђивања и наплате пореза из ст. 1. и 2. овог члана у року од осам дана од добијања извештаја, односно у року од осам дана од дана када је порески орган у поступку контроле установио испуњеност услова из става 3. овог члана, при чему налаже правном, односно физичком лицу да у року од 15 дана од дана достављања решења поднесе пореску пријаву.

Доказивање непостојања пореске обавезе

Члан 13.

Ако надлежни порески орган утврди постојање предмета опорезивања, порески обвезник, односно други порески дужник може доказивати да је доходак остварио, односно имовину стекао под условима и на начин који искључују настанак пореске обавезе из члана 1. овог закона.

Поступак доказивања из става 1. овог члана укључује и документовање извора прихода, остварених у периоду из члана 2. овог закона, као и чињенице да су на њих уредно плаћени порези, доприноси, други јавни приходи и остале прописане дажбине.

Оцена доказа

Члан 14.

У поступку утврђивања постојања предмета опорезивања из члана 2. овог закона надлежни порески орган цени све релевантне чињенице и доказе.

Постојање предмета опорезивања утврђује се независно од исказаних појединих позиција рачуноводствених исказа пореског обвезника, односно другог пореског дужника, уколико друге чињенице, односно докази указују на нереалност рачуноводственог исказа.

Надлежни порески орган може, уколико порески обвезник, односно други порески дужник не располаже одговарајућом документацијом, ангажовати организацију специјализовану за вештачење у одређеној области.

Тајност података

Члан 15.

Подаци до којих се дође у поступку утврђивања једнократног пореза, а нису везани за предмет опорезивања из члана 2. овог закона, представљају службену тајну и не могу се саопштавати неовлашћеним лицима.

Надлежност пореског органа

Члан 16.

Надлежним пореским органом у смислу овог закона сматра се подручна јединица Републичке управе јавних прихода према месту пребивалишта, односно седишта пореског обвезника, односно другог пореског дужника.

Ако порески обвезник, односно други порески дужник нема пребивалиште, односно седиште на територији Републике, надлежан порески орган је Републичка управа јавних прихода – центар Београд.

Жалба

Члан 17.

Против решења о утврђивању једнократног пореза може се уложити жалба Републичкој управи јавних прихода, у року од осам дана од дана достављања првостепеног решења.

Жалба из става 1. овог члана не одлаже извршење.

Управни спор

Члан 18.

Против одлуке другостепеног органа из члана 17. став 1. овог закона, којом се жалба одбија, допуштен је управни спор пред Врховним судом Србије.

Доспелост пореског дуга

Члан 19.

Порески обвезник, односно други порески дужник дужан је да плати једнократни порез у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења.

Лице из става 1. овог члана има право да у року од осам дана од дана достављања првостепеног решења тражи да му се одобри плаћање утврђеног пореза на рате, с тим што број одобрених рата не може бити већи од три, а последња мора бити уплаћена најкасније у року од шест месеци од дана доспелости пореза.

Решење којим се усваја или одбија захтев за плаћање пореза на рате доноси надлежни првостепени порески орган у року од осам дана од дана подношења захтева.

Престао је да важи ранији став 4. (види [Одлуку СУС - 18/2002-43](#)).

Пре доношења решења из става 3. овог члана, надлежни порески орган може да затражи хипотеку, ручну залогу, јемство или друго обезбеђење плаћања.

Редовна наплата

Члан 20.

Једнократни порез плаћа се у новцу.

Изузетно, код правних лица у друштвеној, односно мешовитој својини са претежним учешћем друштвеног капитала, која нису у могућности да порез плате у новцу, наплата се може извршити предајом Републици одговарајућег удела у капиталу таквих правних лица.

Камата

Члан 21.

За доспели, а неплаћени једнократни порез порески дужник плаћа камату по стопи прописаној законом којим се уређује затезна камата.

Принудна наплата

Члан 22.

Принудна наплата једнократног пореза спроводи се на основу сходне примене одредаба закона којим се уређује порез на доходак грађана, односно порез на добит предузећа, уколико овим законом није друкчије уређено.

Принудна наплата на непокретностима

Члан 23.

Принудну наплату на непокретностима спроводи порески орган који је надлежан према месту где се налази непокретност.

Члан 24.

У поступку принудне наплате из члана 23. надлежни порески орган:

1. доноси решење о спровођењу принудне наплате на непокретностима, ако нађе да друга средства, односно предмети извршења не обезбеђују ефикасну наплату пореза;
2. прибавља доказ о својини дужника на непокретности која је предмет спровођења принудне наплате;
3. подноси захтев земљишно-књижном суду или другом органу који води јавне књиге за упис решења о принудној наплати на непокретности, којим се стиче право на првенствено намирење;
4. спроводи поступак утврђивања вредности непокретности која је предмет принудне наплате и утврђује вредност решењем;
5. закључком одређује продају непокретности ради намирења пореза.

На поступак прибављања доказа о својини, на поступак утврђивања вредности непокретности, на намирење постојећих заложних поверилаца који имају раније уписану хипотеку на непокретности која је предмет принудне наплате и на остваривање права прече куповине на тој непокретности сходно се примењују правила Закона о извршном поступку о извршењу на непокретностима.

Члан 25.

Продаја непокретности врши се путем усменог јавног надметања.

Поступку продаје може се приступити по протеку рока од најмање 15 дана од дана доношења закључка о одређивању продаје непокретности ради намирења пореза.

Закључак о одређивању продаје непокретности ради намирења пореза објављује се истицањем на огласној табли пореског органа и доставља пореском дужнику, заложним повериоцима и лицима која имају уписано или законско право прече куповине на непокретности која је предмет принудне наплате.

Члан 26.

Рочиште за продају непокретности одржава се у седишту органа који спроводи принудну наплату на непокретности.

Орган који спроводи поступак закључком утврђује услове продаје, а нарочито:

1. ближи опис непокретности са припацама;
2. назначење службености и других терета које преузима купац;
3. утврђену вредност непокретности;
4. износ јемства које мора да положи лице које учествује на надметању;
5. рок у којем је купац дужан да плати цену.

На првом рочишту ради јавног надметања непокретност се не може продати испод утврђене вредности.

Ако се непокретност није могла продати на првом рочишту, заказује се ново, у року од најмање 15 дана.

На другом рочишту непокретност ће бити продата ако буде понуђено најмање 50% од утврђене вредности.

Ако непокретност не буде продата ни на другом рочишту, рочишта ће се понављати под условима из става 4. овог члана, све до продаје непокретности.

Непокретност се може продати испод вредности утврђених у ст. 2–5. овог члана, ако се са тиме писмено сагласи порески дужник.

Члан 27.

Порески орган који спроводи поступак принудне наплате на непокретностима може одредити продају непосредном погодбом ако непокретност не буде продата по правилима о јавном надметању у року од шест месеци од дана доношења закључка о одређивању продаје.

У случају из става 1. овог члана, цена продаје непокретности слободном погодбом не може бити мања од једне трећине утврђене вредности.

Члан 28.

Купац је дужан да положи цену у року одређеном закључком о условима продаје, који не може бити дужи од 30 дана.

Ако купац не положи цену у року из става 1. овог члана, решење о продаји непокретности купцу се оглашава неважећим и одређује нова продаја, а купац нема права на повраћај положеног јемства.

Члан 29.

На предају непокретности купцу и заштиту права купца сходно се примењују правила Закона о извршном поступку.

Првенство у наплати

Члан 30.

Једнократни порез принудно се наплаћује пре свих других потраживања која постоје према пореском дужнику, без обзира на основ и време њиховог настанка, укључујући и потраживања која имају првенство наплате према одредбама других закона.

Принудна наплата из става 1. овог члана одвија се по следећем редоследу:

- 1) трошкови принудне наплате;
- 2) камата;
- 3) новчана казна за прекршаје из овог закона;
- 4) главни порески дуг.

Застарелост

Члан 31.

Одредбе о застарелости из Закона о облигационим односима и пореских закона не примењују се у поступку утврђивања и наплате једнократног пореза.

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Члан 31. престао је да важи у делу који се односи на непримену Закона о облигационим односима (види Одлуку СУС – 18/2002-43).

Казнене одредбе

Члан 32.

Новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не поднесе пореску пријаву (чл. 11. и 12).

Новчаном казном од 25.000 до 100.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако не поднесе пореску пријаву (чл. 11. и 12).

Новчаном казном од двоструког до десетоструког износа дугованог пореза казниће се за прекршај порески обвезник или други порески дужник који прекршајном радњом из ст. 1. и 2. овог члана, или уношењем у пореску пријаву нетачних података, избегне плаћање пореза.

За радње из ст. 1. и 3. овог члана одговорно лице у правном лицу казниће се за прекршај новчаном казном од 25.000 до 100.000 динара.

НАПОМЕНА ИЗДАВАЧА: Члан 32. престао је да важи у делу који се односи на члан 11. (види [Одлуку СУС – 18/2002-43](#)).

Члан 33.

Контролу рада Комисије Владе Републике Србије и надлежног пореског органа у поступку спровођења овог закона врши надлежни одбор Народне скупштине Републике Србије.

Комисија Владе Републике Србије и Републичка управа јавних прихода дужни су да надлежном одбору Народне скупштине Републике Србије подносе редовне месечне извештаје о свим поступцима који се воде по одредбама овог закона, као и да доставе све потребне податке и информације по захтеву надлежног одбора.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 34.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.